

תת"ע 6131/12/13 - מדינת ישראל נגד בובלי לרנט

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 6131-12-13 מדינת ישראל נ' בובלי לרנט
בפני כב' השופט אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

בובלי לרנט

הנאשמים

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה בניגוד לתקנה 54(א) בתקנות התעבורה.

במהלך משפטו הנאשם עצמו בקולו אישר כי עבר על המהירות המותרת במקום (90 קמ"ש) בכך שנהג לפי הערכתו במהירות אשר נעה בין 120 ל-130 קמ"ש.

טענת הנאשם היא כי לפי הערכתו לא נהג במהירות של 147 קמ"ש כפי שטוען השוטר אשר מדד אותו עם מכשיר מסוג "דבורה".

לתמיכת עמדתה ולביסוס עובדות כתב האישום, הציגה המדינה מערך ראיות הכולל דוח תנועה (ת/1), זיכרון דברים להפעלת מכשיר דבורה (ת/2) ומזכר שערכה שוטרת נוספת במקום (ת/3).

מטעם ההגנה בחר הנאשם להעיד ולטובתו העידה גם אשתו.

בהתאם למסמך ת/1 אותו ערך השוטר אבנר סויסה (ע.ת. 1) נהג הנאשם ביום 26.11.13 בכביש 90 מצפון לדרום בין קילומטר 163-164 במהירות של 147 קמ"ש שעה שהמהירות המותרת במקום היא 90 קמ"ש.

הנאשם נקלט באנטנה הקדמית של מכשיר ה"דבורה" כאשר הוא בודד בכיוון תנועתו ונוסע מול ניידת המשטרה. השוטר הבהב לנאשם עם אורות הרכב וסימן לו לעצור, מה שעולה בקנה אחד גם עם תיאור הנאשם את נסיבות עצירתו במקום.

הנאשם אשר היה עם אשתו וילדיו ברכב, עצר ובתגובה לטענות השוטר כלפיו צוטט כאומר את הדברים הבאים:

"אני לא שמתי לב, אני נג דרך על אופנוע, כל פעם שאני עולה על המכונית אני מקבל דוח"

בדיקת המסמך ת/2 מראה כי השוטר ע.ת. 1 נושא תעודת מפעיל והוסמך להפעלת מכשיר מסוג דבורה מיום 11.9.08.

מדידה ספציפית זו בוצעה לאחר שמכשיר הדבורה שמספרו 219 עבר 5 בדיקות (עצמית, משקט, שעון עצר, LOW/HI, קולנים) הן בתחילת המשמרת והן בסיומה כאשר כל הבדיקות נמצאו תקינות.

הנאשם לא כפר בחזקת התקינות של המכשיר ולא הועלתה כל טענה ביחס לתקינותו או כיולו של המכשיר המודד.

השוטר ציין קיומו של קשר עין רצוף עם הרכב הנמדד עד לעצירתו וצוין באופן מפורש כי רכב זה היה בודד בכיוון תנועתו כך גם שולי הכביש כאשר אין במקום מסילת ברזל.

כל תנאי המדידה מבחינת מצבי מכשיר הדבורה (מצב MODE) סומנו כנדרש בסעיף 6 של ת/2 וכך גם נמצאו על ידי תקינים הסימונים של ע.ת. 1 בסעיפים 4 ו- 5 של ת/2.

רכב השיטור נע באופן תקין במהירות של 92 קמ"ש עת ביצע את המדידה לרכב הנאשם ומהירות המדידה הוצגה לנאשם טרם רישום הדוח.

השוטרת אוקסנה (ע.ת. 2) אישרה בעדותה בכתב ובעל פה את הנתונים אשר הציג ע.ת. 1 בפני בית המשפט.

עדוטה ומזכרה ת/3 לא סתרו בכל דרך את הנתונים אשר הופיעו בת/2 ולמעשה יצרו יחד תמונה ראייתית שלמה המציגה מדידה והפעלה תקינה לחלוטין של מכשיר דבורה ביחס לנאשם.

בחקירתו הנגדית של ע.ת. 1 אישר העד כי מדידת הנאשם בוצעה בטווח מוערך של 400-500 מטרים. העד תיאר לבקשת הנאשם את תוואי הדרך בו בוצעה המדידה, ולא מצאתי בתיאור זה נסיבה המותירה ספק או קושי לבצע את המדידה במקום.

לא נמצאו בעדותו של ע.ת. 1 כל סתירות או תשובות המקימות ספק ולו קל ביחס לנתונים שסיפק ביחס למדידת הנאשם או לתקינות איסוף נתונים אלה.

גם מחקירת הנגדית של ע.ת. 2 לא עלתה כל סתירה ביחס לעדותה הכתובה או ביחס לעדותו של ע.ת. 1. עדוטה נותרה יציבה ומשכנעת כעדות אמת למה שראתה ותעדה.

הנאשם עצמו בעדותו אישר כי פנייתו הראשונה של השוטר אליו הייתה בשאלה האם הוא "טס" למקום כלשהו. הנאשם

העיד כי היה מופתע משאלת השוטר וכי הוא נוהג לנהוג לאט עד כדי תלונות של אשתו וילדיו ביחס למהירותו האיטית בדרך כלל.

אלא, שעדות זו של הנאשם אינה עולה בקנה אחד עם עדותו המאוחרת בפני לפיה באירוע זה, לפי הערכה אישית שלו, נהג הוא את רכבו במהירות של 120 עד 130 קמ"ש.

עדות זו של הנאשם מאשרת לפי גרסתו כי אף שנוהג הוא בדרך כלל לאט, במקרה זה בחר לנהוג במהירות המוערכת על ידו כעולה ב- 30 עד 40 קמ"ש מהמהירות המותרת במקום.

עדות זו אינה מתיישבת עם עדות הנאשם על עצמו כי מקפיד הוא תמיד לנהוג לאט.

אם לא די בכך, הרי שעדות הנאשם לפיה לא עבר את המהירות המותרת מעבר ל-120 עד 130 קמ"ש נשענת על הערכה של הנאשם. הנאשם העיד "**אני לא מאמין שנסעתי במהירות שטוען השוטר**" (כך בעמוד 5 שורה 22).

ובהמשך - "**אני מעריך שהייתי במהירות של 120-130 ככה אני מעריך**" (עמוד 6 שורה 4)

הנאשם טען כי הוא מרגיש את המהירות, זה לא רכב ספורטיבי והוא היה ברכב עם משפחתו ועם מזוודות.

הנאשם לא הוכיח ולא הראה בכל דרך כי רכבו (שלפי עדותו הוא רכב חדש בן מספר שנים קטן) אינו יכול לנוע כאשר הוא עמוס במהירות שייחס לו מכשיר הדבורה.

המדינה לעומת זאת לא נשענה בראיותיה על הערכה או על אמונה כי הנאשם נהג במהירות של 147 קמ"ש.

המדינה הוכיחה את מהירות הנאשם בעזרת מדידה מדויקת ואמינה של מכשיר דבורה.

המדובר בפער של כ-17 קמ"ש בין עמדת המדינה הנשענת עם מכשור מדויק ובין הערכה או אמונה של הנאשם כי לא נהג במהירות זו.

תגובת הנאשם כי לא שם לב וכי הוא רגיל לנהיגת אופנוע בדרך כלל, רק מחזקת את ראיות המדינה.

לא מצאתי בעדות אשת הנאשם אשר לא ראתה כלל את הספידומטר בזמן המדידה כיכולה ליצור ספק סביר בנתוני המדידה שהציגה המדינה.

אני קובע כי המדינה הוכיחה את המהירות המיוחסת לנאשם בכתב האישום מעבר לכל ספק סביר.

אני דוחה את גרסת הנאשם הנשענת על הערכה ומקבל תחתיה את המדידה המדויקת שביצע השוטר כאמינה ומשקפת מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם נהג במהירות של 147 קמ"ש במקום בו המהירות המותרת היא 90 קמ"ש.

אדגיש כי אין אני סבור כי הנאשם או אשת הנאשם שיקרו בעדותם בבית המשפט.

הנאשם ואשתו אכן סבורים בתום לב כי רכבם לא נע במהירות שמעבר ל-130 קמ"ש, אלא שהנחת הנאשם ואשתו נשענת על הערכה בלבד ולא על מדידה מדויקת, ומתברר מנתוני התיק כי המדידה תקינה לחלוטין כך שהערכת הנאשם שגויה.

מכל האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם בביצוע העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י' ניסן תשע"ד, 10 אפריל 2014, במעמד הצדדים